

## [Bækgaard.]

laget på bekostning af det praktiske. Her ved første behandling kan det derfor være rigtigt at spørge: er denne målsætning nu rigtig? Nu er vi i mit parti enige i, at bibliotekarer skal være så dygtige vejledere som vel muligt. Men skal de næsten udelukkende, som efter forslaget her, have deres uddannelse på en skole, hvor de har ringe mulighed for at indleve sig i, må jeg sige den menneskelige kontakt, som efter de uafhængiges opfattelse er så helt afgørende for et biblioteksvirke? Det er vel sådan, at langt den største part af bibliotekskunderne ikke bestemte kan sige, hvilken bog, oplysning m. m. de er kommet efter; men det viser sig, at efter fortrolig samtale med bibliotekaren tager de af sted med netop det, der var deres ønske, selv om henvejsningen i første omgang måske kunne pege i en helt anden retning. Her har vor nuværende ordning vist gode resultater, og derfor er vi altså noget betænkelige ved en så drastisk forandring fra det praktiske til det teoretiske i uddannelsen, som lovforslaget tilsigter.

Vi er nok klar over, at den væsentligste årsag til lovforslaget er faglitteraturen, og at det kan være vanskeligt for bibliotekarer at være vidende om alt, hvad der sker inden for den. Men vor moderne tekniske tidsalder udvikler sig jo så stærkt, at det for mig at se måske var bedre, om bibliotekarenes grunduddannelse var af kortere varighed, og at der så jævnlig var adgang til kursus i alt det stof, som stadig kommer frem.

Nu da jeg er ved en enkelt gren af vort biblioteksvæsen, vil jeg gerne spørge, om ministeren kan give oplysning om bibliotekernes udlånsvirksomhed. Hvor mange låner skønlitteratur, hvor mange låner faglitteratur o. s. v.?

Hvad faglitteraturen angår, har jeg ladet mig fortælle, at visse større erhvervsvirksomheder selv har etableret biblioteker med deres specielle faglitteratur, og såfremt det er tilfældet, kunne der måske være grundlag for et samarbejde her.

De uafhængige ønsker her ved første behandling ikke at tage endelig stilling til lovforslaget, fordi det efter vor opfattelse er vanskeligt at overse konsekvenserne. Inden anden behandling kunne vi altså

ønske at få svar på de spørgsmål, jeg har stillet, og det kunne jo også være værdifuldt at vide, hvem bibliotekskunderne egentlig er. Er det børn i den skolepligtige alder, er det erhvervsfolk, eller er det f. eks. folkepensionister?

Til slut vil jeg da sige, at vi i mit parti med en vis bekymring har set på lovforslagets økonomiske konsekvenser. Det er jo ikke ubetydelige summer, som udgifterne vil stige med i de kommende år. Også derfor er der al mulig grund til nøje at undersøge alle forhold, således at en sikkert påtrængt revision af lovgivningen bliver så god for alle parter som muligt; og hvad parter angår, så er der mange i den sag; der er jo både bibliotekarer, kunder, skatteydere, boghandlere og mange flere.

**Ministeren for kulturelle anliggender (Solvhøj):** Jeg vil gerne takke ordførerne for de mange positive bemærkninger, der er fremsat i anledning af dette forslag om, at bibliotekaruddannelsen skal følges op i takt med samfundets almindelige udvikling.

Det er jo klart, at der kan bestå meningsforskelle om, hvor vidt man skal gå i retning af at ændre det bestående. Det er vel rigtigt, mener jeg, som hr. Lysholt Hansen var inde på, at det afgørende spring i bibliotekaruddannelsen kom i 1956, men det er vel også rigtigt at sige, at man allerede dengang kunne forudse så mange forandringer i hele samfundslivet, at bibliotekerne ville få helt nye opgaver, ville blive stillet over for en række opgaver, som man ikke sådan kunne forudse ret mange år frem. Det foreliggende lovforslag tilsigter en forsvarlig dækning af en række af disse nye opgaver.

Hr. Lysholt Hansen lagde megen vægt på, at elevtallet jo må stige meget betydeligt i de kommende år. Det er jo, om jeg så må sige, sådan, at var der ikke andre grunde, ville dette i sig selv være grund nok til at se på en ændring af bibliotekaruddannelsen. Det er også rigtigt, synes jeg, at understrege her, at det jo ikke er meningen, at alle bibliotekarer fremtidig skal have denne høje uddannelse. Vi må regne med endnu i hvert fald mange år frem, at deltidsbibliotekarerne vil fortsætte.

Hr. Kristen Østergaard var inde på, at det var en bemyndigelseslov. Det er det jo også — og for så vidt en ret vidtgående be-